

Παναγιώτης Μαυροειδής

Η πρώτη εικόνα: Η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ

Ήρθε λέει στην Ελλάδα ο Ανχελ Γκουρία, επικεφαλής του **ΟΟΣΑ** και συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό, μία μόλις μέρα μετά την πανηγυρική και ενθουσιώδη ψήφιση των Προγραμματικών Δηλώσεων της κυβέρνησης στη Βουλή.

Είχε μαζί του τη γνωστή **εργαλειοθήκη** των “μεταρρυθμίσεων”.

Μα αυτή την “εργαλειοθήκη” δεν εφάρμοσε και η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και καταβύθισε τα εργατικά και λαϊκά στρώματα στη φτώχεια και την ανασφάλεια;

Μια απάντηση την έδωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σακελλαρίδης σε τηλεοπτική εκπομπή:

“όχι ακριβώς. Όταν ήρθε εδώ ο οργανισμός πριν δύο χρόνια, του υπαγόρευσαν κάποια λόμπι συμφερόντων μια έκθεση και αυτή παρουσιάστηκε ως πρόταση του ΟΟΣΑ”!

Μάλιστα.

Αυτός λοιπόν ο αθώος ευθυνών, όσο και αγαθός οργανισμός, που υπογράφει ότι του λένε (υποτίθεται), θα ξανατεθεί, ως να μη τρέχει τίποτα, στην υπηρεσία μιας κυβέρνησης που έχει διακηρύξει το τέλος των προηγούμενων μνημονίων και των αντεργατικών μέτρων που ονομάστηκαν “μεταρρυθμίσεις”.

Δεν είναι το μοναδικό **πολύκλειδο** που κάνει για όλες τις δουλειές

Η δεύτερη εικόνα: Η Lazard σύμβουλος της κυβέρνησης για το χρέος

Ο νέος υπουργός Οικονομικών, **Γιάννης Βαρουφάκης**, ανακοίνωσε πρόσφατα ότι αναθέτει στην εταιρεία χρηματοοικονομικών συμβούλων **Lazard** το ρόλο του συμβούλου του

Υπουργείου Οικονομικών σε θέματα δημοσίου χρέους και δημοσιονομικής διαχείρισης.

Ο Ματιέ Πιγκάκς, ανώτατο στέλεχος της εν λόγω εταιρείας, αντιπρόεδρος της Lazard στην Ευρώπη, υπήρξε σύμβουλος του πρώην επικεφαλής του ΔΝΤ, Ντομινίκ Στρος-Καν την περίοδο 1998-1999, όταν ο δεύτερος ήταν υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας.

Το κυριότερο: Η **κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ υπό τον Γιώργο Παπανδρέου**, επέλεξε το 2010 την ίδια εταιρεία για να αξιολογήσει τις ελληνικές τράπεζες και στη συνέχεια της ανέθεσε το PSI, που οδήγησε σε «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων. Είχε γίνει χαμός τότε -και από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ- τόσο για τη θηριώδη αμοιβή αυτής της εταιρείας, όσο και για το **καταστροφικό αποτέλεσμα των “συμβουλών” της.**

Και όμως: Ο ίδιος φορέας, θεωρείται κατάλληλος, για να συμβουλέψει, στο να εφαρμοστεί η αντίθετη θεωρητικά πολιτική για το χρέος.

Η τρίτη εικόνα: Η Έλενα Παναρίτη, συνοδεύει τον Γ. Βαρουφάκη στο Eurogroup

Διαβάζουμε: “Ο κ. Βαρουφάκης συνοδεύεται από τον - άτυπο- σύμβουλό του Αμερικανό καθηγητή Τζέιμς Γκαλμπρέιθ, ο οποίος θα μεταβεί στις Βρυξέλλες με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος. Στη βελγική πρωτεύουσα βρίσκεται ήδη η ειδική σύμβουλος του υπουργού η γνωστή οικονομολόγος και πρώην βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ **Έλενα Παναρίτη**”.

Ποιος θυμάται αυτή την ειδικό;

Έχει πλούσια σταδιοδρομία. Μεταξύ των άλλων δούλεψε για «τη μεταρρύθμιση της αγοράς ακινήτων και τις στρατηγικές της ιδιωτικοποίησης» στο Περού. Μερικοί από τους τίτλους των βιβλίων της είναι ενδεικτικοί: «**Το φαινόμενο του Φουτζιμόρι: Κυβερνητική μεταρρύθμιση μέσω της άμεσης δημοκρατίας**» (1995), «**Τίτλοι ιδιοκτησίας: Το θαύμα του Περού**» (1999), «**Στρατηγικές ιδιωτικοποίησης**», με παράδειγμα, επίσης, το Περού. Ο Φουτζιμόρι τομν οποίο υπηρέτησε και έπλεκε διαρκώς το εμπόδιο, εγκατέλειψε το 2000 το Περού και καταδικάστηκε σε 25 χρόνια φυλάκιση για μαζικές δολοφονίες, **κατάχρηση εξουσίας**, υπεξαίρεση χρήματος και διαφθορά.

Κανένα πρόβλημα.

Λίγα χρόνια η κυρία Παναρίτη ήρθε - μαζί με τις αποσκευές του Γιώργου Παπανδρέου- να βοηθήσει στη “σωτηρία” και της Ελλάδας, την οποία είδαμε ποια ήταν.

Και όμως, είναι και τώρα χρήσιμη. Άλλο ένα θαυματουργό πολύκλειδο

Τα ερωτήματα και η μέθοδος

Λένε ότι οι φυσικές επιστήμες επηρεάζονται από το “παράδειγμα” που έχουν στο κέντρο τους, το οποίο αποτελεί το όριο και φρένο τους. Επί αιώνες, η παραδοχή ότι η γη είναι το κέντρο του σύμπαντος, διαμόρφωσε μια αλληλουχία επιστημονικών προσεγγίσεων, που ωστόσο είχαν σταθεί πάνω σε ένα λαθεμένο “παράδειγμα”.

Ο κάθε **Γαλιλαίος** γινόταν περίγελος, όταν τολμούσε ένα άλλο παράδειγμα, μια άλλη παραδοχή, ως κέντρο της έρευνάς του.

Αν φύγουμε από τις φυσικές επιστήμες και μεταφερθούμε στις κοινωνικές, τότε τα παραπάνω είναι ακόμη πιο περίπλοκα. Οι πλανήτες δεν άλλαξαν τον τρόπο που κινούνται στους αιώνες που χρειάστηκαν οι άνθρωποι να σκεφτούν διαφορετικά. Η κοινωνία όμως αλλάζει, ταυτόχρονα με τους παρατηρητές της, που αποτελούν μέρος της.

Δυστυχώς κάπου εδώ είμαστε.

Μπροστά στην ανάγκη η επιστήμη να καθορίζεται από τα σωστά και γόνιμα **ερωτήματα** και όχι από τον πληθωρισμό των **μεθόδων** γύρω από στατικές και καθόλου ουδέτερες παραδοχές.

Μπροστά στην ανάγκη η πολιτική και μάλιστα η αριστερή εργατική πολιτική, να ορίζεται από το ταξικό κοινωνικό **περιεχόμενό** της και όχι από τις εκδοχές **διαχείρισης** της ίδιας σαπίλας

Οι ταλαίπωροι Γαλιλαίοι, έχουν πολύ δουλειά...